

REPRESENTANTSKAPETS ÅRSMØTE 1924

30 SEPT. OG FØLGENDE DAGER

Møtet begynner kl. 10 formiddag
i Folkets Hus, store sal, Kristiania.

DAGSORDEN:

1. Beretning og regnskap for 1923.
2. Forholdet til Arbeiderpressens samvirke.
3. Stillingen til de politiske arbeiderpartier.
4. Stillingen til Arbeidsbyraat i Genf.
5. De internasjonale forhold.
6. Om opprettelsen av statistisk kontor.
7. Om benyttelse av ferie.
8. Om avholdelse av kongress.

Dagsordenens punkt 2:

Innstilling angaaende Landsorganisasjonens forhold til Arbeiderpressens samvirke.

Paa Landsorganisasjonens kongress 1920 forelaa forslag om at kontingenten skulde forhøies med 10 øre pr. uke til støtte for arbeiderpressen. Motiveringen for dette forslag lød saaledes:

„Den samlede arbeiderpresse kan i de fleste tilfeller ikke balansere og er gjennomgaaende i en saa daarlig økonomisk forfatning at den ofte har vanskelig for aa klare sine forpliktelser. Under de nuværende forhold maa det saaledes foretas direkte utligning paa fagforeningene av større beløp ad gangen, som føles for haardt for medlemmene og som i lengden blir uholdbart. Det er liten utsikt til at partiavisene kan klare sig og det vil være heldigere aa faa et permanent kontingenttilskudd til pressefondet eller faste større utligninger.

Partipressen maa ogsaa settes i stand til aa faa avisene i mere moderne utstyr, saa den baade teknisk og økonomisk kan være konkurransedyktig mot de borgerlige aviser.“

Sekretariatet uttalte at de ikke kunne gaa med paa dette forslag:

„En kontingent av 10 øre pr. uke pr. medlem vil med det nuværende medlemstall utgjøre kr 750 000.00 pr. aar. For nærværende utgjør kontingenten til Landsorganisationens hele virksomhet et lignende beløp.

Sekretariatet er enig i, at det er av den største betydning aa sette arbeiderpressen i stand til aa ivareta arbeiderklassens interesser. Og paa Arbeiderpartiets landsmøte i mai vedtoks bestemmelser, som tar sikte paa aa gjøre pressefondet til en stabil økonomisk institusjon.

Beslutningen lyder saaledes:

Arbeiderpartiets pressefond.

1. Det norske Arbeiderpartis pressefond har til opgave:
 - a) aa yde og formidle laan til anerkjente partiaviser og partiets trykkeriforetagender.
 - b) aa formidle innkjøp av papir, maskiner, materiell m. v. til partiets presse- og trykkeriforetagender.
 - c) aa føre kontroll med regnskapsførselen og utarbeide driftsstatistikk.
 - d) aa ha den økonomiske ledelse av Det sosialdemokratiske Pressekontor.
2. Fondets midler skal skaffes til veie ved:
 - a) at de enkelte partiforeninger hvert aar yder et fast bidrag pr. medlem. Bidragets størrelse fastsettes av partiets landsmøter.
 - b) at partiets blad- og trykkeriforetagender efter landsstyrets nærmere bestemmelse tilpliktes aarlig aa innbetale til fondet en nærmere fastsatt andel av hvert aars driftsoverskudd.

- c) Tilskudd fra Arbeidernes faglige Landsorganisation og de forskjellige fagforbund.
3. Fondets midler innestaa i bank. Ansøking om laan av fondet innsendes av vedkommende blad- eller trykkeriforetagenders styre og partiorganisasjon. For laanebeløpet svares 5 pct. rente og 5 pct. avdrag.
4. Fondet ledes av et styre bestaaende av 5 medlemmer, 2 valgt av partiets Centralstyre, 2 av Arbeidernes faglige Landsorganisations sekretariat og 1 av fondets representantskap. Styret velger selv sin formann. Styrets medlemmer maa være bosatt i eller ved Kristiania.
5. Fondets representantskap dannes av 5 medlemmer valgt av landsstyret for Det norske Arbeiderparti og 5 medlemmer valgt av Arbeidernes faglige Landsorganisations representantskap. Representantskapet velger selv sin formann. Møte i representantskapet avholdes en gang aarlig, eller naar styret finner det nødvendig. Styret deltar i representantskapets møter, men uten stemme. Partipressens forretningsførere kan innkalles til særskilte konferansemøter.
6. Partiets avis- og trykkeriforetagender avgir minst en gang aarlig beretning til Pressefondets kontor over foretagendets økonomiske stilling (regnskap, budgett, status).
7. Pressefondets styre ansetter efter offentlig konkurranse en disponent for fondets kontor og likeledes den nødvendige kontorhjelpe.
8. Til dekkelse av utgifter ved kontorets administrasjon erlegges av partikontingenten 5 øre pr. mannlig og 2 øre pr. kvinnelig medlem pr. kvartal. Denne kontingent bortfaller naar felleskjøpet er kommet i stand, idet kontorene da beregner en viss procent av omsetningen til dekning av administrasjonsutgiftene.
9. Representantskapet velger to revisorer til aa foreta eftersyn av kontorets regnskaper.

Sekretariatet er enig i denne ordning og mener, at fagorganisasjonens bidrag til pressefondet bør skje som foreslaatt av Arbeiderpartiet ved bevilgede tilskudd fra Landsorganisationen og forbundene“.

Kongressen vedtok mot 1 stemme aa slutte sig til sekretariatets forslag.

I henhold til denne beslutning blev Arbeiderpressens samvirke konstituert. Som Landsorganisationens representanter i styret blev valgt Lian, Volan og Halvard Olsen.

Efter Det norske Arbeiderpartis sprengning i 1923 besluttet sekretariatet aa nedsette en komité som skulde utrede forholdet til Arbeiderpressens samvirke og fremkomme for sekretariatet med innstilling, hvorefter saken blev aa fremlegge for representantskapet. Som medlem av komitéen valgtes Lian, Bratvold og Ødegaard. Samvirkets disponent Sverre Sivertsen har deltatt i komitéens møter og de foreliggende opgaver over Samvirkets økonomiske forhold er av ham oversendt komitéen.

I følge disse opgaver har Arbeiderpressens samvirke ydet arbeiderpressen følgende laan (bidrag).

Nybrott, Larvik	Kr. 17 155.46
Romsdølen, Molde	491.13
Fremover, Narvik	3 680.68
Glommendalen Arbeiderblad, Kongsvinger	13 618.27
Nordlys, Tromsø	12 975.40
Ny Dag, Gjøvik	55 779.82
Daggry, Horten	9 295.56
Bratberg-Demokraten	15 607.21
Folkeviljen, Harstad	15 812.48
Helgelands Fremtid, Mo i Rana	6 719.99

Akershus Arbeiderblad, Lillestrøm	kr. 10 088.39
1. Mai, Stavanger	" 40 156.04
Hardanger Arbeiderblad, Odda	" 23 450.60
Follo Arbeiderblad, Drøbak	" 7 239.45
Namdalens Arbeiderblad, Namsos	" 5 978.70
Gudbrandsdalens Arbeiderblad, Lillehammer	" 2 239.28
Sogn og Fjordane Arbeiderblad	" 6 211.54
Sør-Trøndelag Sos.Dem.	" 2 393.88
Folkets Røst, Askim	" 14 159.21
Vestfinmarkens Arbeiderblad	" 8 205.72
Inntrøndelags Arbeiderblad	" 4 720.49
Tidens Krav, Kristiansund	" 18 155.69
Østerdalens Arbeiderblad, Elverum	" 12 237.97
Arbeidet, Bergen	" 26 936.20
Moss Arbeiderblad	" 3 270.86
Nordlands Fremtid, Bodø	" 5 821.61
— " —	" 1 057.16
Haugesunds Folkeblad, Haugesund	" 12 256.36
Tønsberg	" 68 994.25
Hilt's villa	" 19 127.27
Det norske Arbeiderparti	" 4 877.50
Pressekontoret	" 33 875.99
Folkets Frihet, Kirkenes	" 1 642.85
Klassekampen	" 1 088.44
Telemark Arbeiderblad	" 2 619.92
— " —	" 2 657.17
Folkets Dagblad, Larvik	" 129 948.86
Nordlands Folkeblad, Mosjøen	" 1 021.68
Østfold Arbeiderblad, Sarpsborg	" 138 981.63
Sørlandet, Kristiansand S.	" 48 367.46
Tiden, Arendal	" 49 894.50
Arbeidets Rett, Røros	" 23 879.34

Tils. kr. 882 692.01

Til bestridelse av disse utgifter har Det norske Arbeiderparti og Landsorganisationen ydet følgende kontante beløp:

Arbeiderpartiet, kontant	kr. 406 335.53
— " — Ekstraordinært laan	" 89 000.00
Landsorganisationen, kontant	" 178 000.00
— " — Laan	" 42 000.00

Tils. kr. 715 335.53

Ennvidere har Landsorganisasjonen sammen med Arbeider-

partiet ansvar overfor kassakreditten i Vekselbanken stor	kr. 53 455.37
Garanti i Vekselbanken vedrørende Larvik	" 45 000.00
— " — — " — Tønsberg	" 42 000.00
Laan til Folkets Røst	" 3 000.00

Tils. kr. 143 455.37

Hertil kommer det av Arbeiderpartiet optatte ekstraordinære

laan, stort	kr. 89 000 00
-----------------------	---------------

Tils. kr. 232 455.37

Som det fremgaar av foranstaaende har partiet kontant gjennom Arbeiderpressens samvirke ydet i alt kr. 495 335.53 og Landsorganisationen kontant (bidrag og laan) kr. 220 000.00. Partiet har således ydet mere enn det dobbelte.

Med hensyn til laan eller bidrag som er ydet til avisene er det liten utsikt til at beløpene nogensinde blir tilbakebetalt. Kun i noen faa tilfeller har Samvirke noen sikkerhet (i trykkeri), forøvrig maa beløpene nærmest betraktes som bidrag til avisenes drift i overensstemmelse med Samvirkes formaal.

Komiteen er derfor av den opfatning at Landsorganisationen ikke bør gjøre krav paa nogen andel i mulig tilbakebetaling av de laan som er gitt avisene. Partiet har deltatt med en saa meget større andel enn Landsorganisationen at det er rimelig at mulig tilbakebetaling — om det overhodet skjer — gaar til partiet.

Landsorganisationen har bidratt med kontant 178 000 kroner og laan 42 000 kroner. Komiteen mener at laanet bør avskrives på vaar status som bidrag til Samvirke.

Det som da står igjen med hensyn til Landsorganisationens ansvar i forholdet med Arbeiderpressens samvirke er kr. 232 455.37. Av dette beløp maa Landsorganisationen svare halvparten kr. 116 227.69. Men dette beløp behøves ikke å innbetales straks.

Det som straks bør betales er kassakreditten i Vekselbanken og det ekstraordinære laan paa 89 000 kroner. Hvad ansvaret vedrørende Larvik angaar er dette allerede minsket med 18 000 kroner, og det er all sannsynlighet for at det ingen utgifter vil følge med Larvik. Det beløp som det saaledes kan bli tale om for Landsorganisationen, aa utrede kontant, vil i høiden dreie sig om ca. 90 000 kroner.

Under henvisning til foranstaaende foreslaar komiteen at Landsorganisationen avvikler forholdet til Arbeiderpressens samvirke paa følgende maate:

1. Laanet paa 42 000.00 kroner avskrives.
2. Sekretariatet bemyndiges til sammen med Det norske Arbeiderparti aa avvikle det beløp som Samvirke staar ansvarlig for, i alt kr. 232 455.37, paa den for Landsorganisationen lempeligste maate.

Sekretariatet sluttet sig til komiteens innstilling.

Volan stemte for følgende tilføielse til innstillingen: Forutsetningen for Landsorganisationens bevilgning er at Arbeiderpressens samvirke ikke krever tilbakebetalt den andel av bevilgningene til avisene som Landsorganisationen bar bidratt med.

Dagsordenens punkt 3:

Fagorganisasjonens stilling til de politiske arbeiderpartier.

Norsk jern- og metallarbeiderforbunds representantskap vedtok i møte den 11—14 juli følgende beslutning:

Den norske arbeiderklasse staar splittet i 3 politiske partier, som fører en stadig kamp mot hverandre med det resultat, at arbeiderklassens kampfront utad mot det borgerlige samfund blir svekket. Arbeiderne øder sin kraft til innbyrdes strid istedenfor samlet aa rette slaget mot sine virkelige motstandere.

Dette motsetningsforhold mellem de politiske partier har ført strid med sig ogsaa i fagorganisasjonen. De tre arbeiderpartier opererer i fagorganisasjonen enten ved organiserte fraksjoner, aksjonsutvalg, celler, grupper o. lign. for aa tilgodese sine spesielle fraksjons- eller partipolitiske interesser og gjøre fagorganisasjonen til et underbruk for disse.

Landsorganisationen opfordres derfor til i samarbeide med forbundene aa opta en kraftig agitasjon for aa hindre disse splittelsesforsøk, som svekker fagorganisasjonen under dens nuværende kamp. Likesom der henstilles til Landsorganisasjonen aa opta spørsmålet til behandling paa førstkommande representantskapsmøte og fastslaa retningslinjer og utarbeide et praktisk agitasjonsprogram for fagorganisasjonens stilling til de politiske partier.

Likesaa anmodes hovedstyret om i saa stor utstrekning som mulig gjennom sin agitasjonsvirksomhet i avdelingene aa redegjøre for den av representantskapet 30 desbr. 1923 fattede beslutning om jernstreikens avvikling og som ikke er blitt effektivt.

Representantskapet uttaler, at de medlemmer som ikke vil underordne sig forbundets lover og fattede beslutninger, faar ta de følger som dette medfører og opfordrer hovedstyret til aa gripe inn overfor disse med de organisatoriske foranstaltninger som ansees nødvendige.

Dagsordenens punkt 4:

Det internationale arbeidsbyraa i Genf.

Følgende skrivelser angaaende arbeidsbyraet i Genf er av sekretariatet besluttet forelagt representantskapet:

Arbeidernes faglige Landsorganisation, Sekretariatet.

Følgende spørsmaal bedes behandlet av Sekretariatet og besvart paa først avholdende representantskapsmøte:

1. Vil Sekretariatet fremdeles vegre sig ved aa innstille paa arbeiderrepresentant til Det internationale arbeidsbyraa i Genf?

Om spørsmålet besvares bekreftende ønskes følgende tilleggsspørsmåa besvart:

2. Om et eller flere Arbeidernes faglige Landsorganisation tilhørende forbund skulde ønske til regjeringen aa innstille paa representant, vil Sekretariatet i saa tilfelle motsette sig, at de som minoritet inden Den norske fagorganisation gis anledning til aa innstille paa representant?

Kristiania 1 februar 1924.

Med solidarisk hilsen

O. Ruud.

A. E. Gundersen.

Arbeidernes faglige Landsorganisation,
Folkets Hus, her.

Fra sekretariatet for Det internasjonale grov- og fabrikkarbeiderforbund har vi mottatt en sirkulærskrivelse, hvori henledes oppmerksomheten paa, at Det internasjonale arbeidsbyraa i Genf paa konferansen i 1925 skal behandle spørsmålet om ulykkesforsikring for arbeidere og derunder ogsaa spørsmålet om bedriftssykdommer. Dette siste har stor betydning for arbeiderne i den kjemiske industri, særlig i den elektrokjemiske.

Det internasjonale forbunds eksekutivkomité har derfor besluttet aa anmode de tilsluttede forbund om aa arbeide for at der som arbeiderdelegerte til næste aars arbeidskonferanse blir opnevnt en representant for den kjemiske industri. I forbindelse med arbeidskonferansen skal det holdes en konferanse av de tilstedeværende representanter for fabrikkarbeiderforbundene.

Vaart forretningsutvalg behandlet saken i møtet den 11 ds. Da man er bekjent med det standpunkt den faglige landsorganisation har inntatt ved beslutningen om ikke aa la sig representere ved arbeidskonferansen, besluttet forretningsutvalget aa anmode sekretariatet om aa ta spørsmålet op til fornyet behandling for aa endre det standpunkt, som i de siste aar har vært oprettholdt. For saa vidt sekretariatet finner ikke aa kunne fatte beslutning her, tillater vi oss aa begjære saken forelagt førstkommande representantskaps-

møte til behagelig og avgjørelse. Skulde representantskapet mot formodning fremdeles oprettholde det hittilværende standpunkt, forbeholder vi oss aa opta forslag om at det gjøres undtagelser for næste aars konferanse.

Representation paa arbeidskonferansen behøver paa ingen maate å være noen anerkjennelse av Nationenes forbund eller dets arbeide, men ved aa fortsette med aa oprettholde vaart nuværende standpunkt vil vi selv avskjære oss adgangen til aa komme i kontakt med arbeiderdelegerte for de øvrige land, derav de fleste europeiske. Vi kan derfor ikke innse at organisationen i Norge opnaar noget ved fortsatt aa holde sig borte fra konferansene.

For saa vidt saken kommer op i representantskapet — hvilket vi underhaanden har bragt i erfaring — vil vaare representanter nærmere begrunne vaar opfatning.

Med solidarisk hilsen
Norsk Kemisk Industriarbeiderforbund
Halfdan Jønsson.

Fra Sekretariatet:

Arbeidsbyraet i Genf er sammensatt av representanter for staten, arbeidere og arbeidsgivere. I henhold til reglene for representantenes opnevning er det Arbeidernes faglige Landsorganisation i Norge som opnevner arbeiderrepresentanten. Utgiftene bæres av staten.

Landsorganisationen har hittil nektet aa opnevne noen representant, hvorfor Norge er uten arbeiderrepresentant i byraet, mens staten og arbeidsgiverforeningen alltid har vært representert. Under behandling av spesielle saker vedrørende sjømennene har dog Sekretariatet gaatt med paa at Matros- og Fyrbøterunionen valgte en representant.

Under den konferanse som fant sted i vaares under storkonflikten mellom representanter for Landsorganisationen i Sverige, Danmark og Norge blev det fra de svenske og danske representanter sterkt fremholdt det uheldige i at Norge var uten arbeiderrepresentant. Det forrykket representantenes forhold og bidrog til aa skape vanskeligheter for de fagorganiserte arbeideres representanter i byraet.

Som forholdene ligger an finder Sekretariatet at Landsorganisationen i likhet med de øvrige skandinaviske landsorganisasjoner bør opnevne representanter til arbeiderbyraets møter. 3 medlemmer av Sekretariatet stemmer for at opnevningen bare skal skje for aaret 1925. 1 medlem stemmer imot at representant skal opnevnes.

Dagsordenens punkt 5:

De internationale forhold.

Ved den skandinaviske konferanse som fant sted under storkonflikten mellom Landsorganisationene i Sverige, Danmark og Norge kom ogsaa de internasjonale faglige forhold paa tale. Den store kamp som Landsorganisasjonen og forbundene her hjemme maatte føre gjorde det nødvendig aa søke økonomisk støtte hos broderforbundene i Sverige og Danmark. Og organisasjonene i disse land ydet beredvillig store beløp saavel forbundsmessig som gjennom landsorganisasjonene, til trots for at vaar landsorganisasjon ikke staar i noen fast organisasjonsmessig forbindelse med disse broderorganisasjoner. At saadanne forhold i lengden er uholdbare vil enhver kunne forstaa. Det viser sig da ogsaa at det i flere land er sterke bestrebelser oppe i retning av aa søke aa forene alle faglige organiserte arbeidere i en internasjonal. Og for Landsorganisationen i Norge, som allerede i 1922 foreslog en samling av alle verdens fagorganiserte arbeidere, maa det være en naturlig plikt nu aa støtte de bestrebelser som ogsaa gjøres i andre land for en saadan samling.

Sekretariatet vil derfor foreslaa følgende:

Representantskapet bemyndiger Sekretariatet til aa sammenkalde en konferanse av representanter for landsorganisasjonene i Sverige, Danmark, Finland og Norge til drøftelse av de internasjonale faglige forhold med det maal aa søke tilveiebrakt en samling av alle faglige landsorganisasjoner i en internasjonal organisasjon. Volan stemmer imot.

Dagsordenens punkt 6:

Om opprettelse av statistisk kontor.

Under behandlingen av administrasjonsordningen paa siste fagkongress forelaa følgende innstilling fra Sekretariatet:

„Det viser sig stadig mere paatrengende og nødvendig aa faa utviklet vaar statistikk. Som forholdene er staar vi under forhandlingene med arbeidsgiverne og overfor meglingsmyndighetene ofte rent blottet for paalidelige opplysninger, mens Arbeidsgiverforeningen paa sin side møter op vel rustet med nødvendig statistikk. Dette er selvfølgelig meget uheldig og skadelig for arbeiderne. Og det er en almindelig opfatning innen organisasjonen at ordentlig statistikk maa tilveiebringes fra fagorganisationens side. Ikke alene naar det gjelder kampen med arbeidsgiverne er dette nødvendig. Men ogsaa naar det gjelder offentligheten forøvrig og statsmaktene. Det er absolut nødvendig aa søke aa komme bort fra den *omtrentlighet* som nu ofte preger vore paastande som følge av ufullkomne og manglende opplysninger.

En statistisk avdeling

maa derfor oppbygges under Sekretariatets kontor. Herom hersker ogsaa vistnok stort sett enighet innenfor organisationen. Saken har gjentagne ganger

vært oppe paa representantskapets møter med opfordring til Sekretariatet aa søke saken gjennomført.

Med hensyn til spørsmålet praktiske gjennomførelse er Sekretariatet av den opfatning, at der faar begynnes forholdsvis smaatt, inntil man etterhvert faar høstet erfaring for det som vesentlig trenges. Man faar til en begynnelse innskrenke sig til aa innsamle og bearbeide de deler av statistikken som spesielt vedrører arbeidsvilkårene. Og saa faar tiden nærmere vise, hvorledes opbygningen av en helt omfattende statistisk avdeling best skal ske. Men der maa dog allerede straks i forbindelse med statistikken istandbringes et arkiv, hvor nødvendig materiale til bedømmelse av de sosiale og økonomiske forhold er lett tilgjengelig.

Sekretariatet vil derfor foreslaa at der opprettes en saadan statistisk avdeling under ledelse av *nestformannen*. Dennes hovedarbeide skulde da være aa lede og ha tilsyn med avdelingens opbygning og utvikling og utarbeide den nødvendige statistikk. Kontorhjelp til utførelse av det mere manuelle arbeide ansettes av Sekretariatet.

Paa kongressen var der enighet om ønskeligheten av et slikt statistisk kontor. Der var nogen uenighet om hvordan det skulde organiseres, og det var mere svevende enn bestemte anvisninger om *kontorets oppgaver og hvordan* disse skulde kunne realiseres.

Hvad *opgavene* angaar, maa der straks settes en *rimelig begrensning*. Ellers vil det hele flyte ut, og være av liten eller ingen verdi. Følgende kan tjene som en rettesnor:

1. Kontoret maa til enhver tid ha oversikt over *leveomkostningene*, og følge deres bevegelse.

Her maa man følge Statistisk centralbyraas oppgaver, oppgaver fra Kristiania kommunes statistiske kontor m. v.

Aa gi sig til aa samle inn oppgaver over priser og leveomkostninger ved skjemaer til arbeidere, handlende etc. vil bli for vidtløftig, og vil lett bli dilettanteri. Om man kommer til andre tall enn den offentlige statistikk vil dette ikke bli godtatt, iallfall ikke av arbeidsgiverne.

2. *Engrossprisenes* bevegelse maa følges, innen- og utenlands. I forbindelse hermed *salgsprisene* for viktige eksportartikler. Saaledes at man om mulig kan dra slutninger angaaende enkelte industriers konjunkturer.
3. *Lønsstatistiken* maa det bli forbundenes sak aa føre. Men det statistiske kontor maa *samle* dette materiale, som nu er spredt, slik at sekretariatet kan sammenligne lønnsvilkårene i de forskjellige fag og industrier, og sammenligne det med leveomkostningene og deres bevegelser.

4. Kontoret maa *samle og registrere* alle avsluttede *overenskomster*; ogsaa for Danmark og Sverige. Følge med i lønnskampene og deres resultater i disse land. *Formidle til forbundene oppgaver og opplysninger* som kan være av interesse.
5. Skal kontoret faa praktisk betydning, f. eks. ved lønnsforhandlinger, maa forbundenes forhandlere paa forhaand henvende sig til kontoret og *anmode* om de tall og opplysninger som er ønskelig. Og kontoret fikk naar bestemte spørsmål blev stillet, besvare disse saa godt som mulig.
6. Hvad angaar statistikk over organisasjonsforhold, arbeidsvilkår (overtid, akkord etc.) saa maa vel forbundene ta sig av dette. Men et slikt statistisk kontor kan selvsagt bistaa enkelte forbund med aa faa sin egen statistikk i best mulig orden. Det er netop hvor det gjelder oppgaver over arbeids- og lønnsforhold, at arbeidsgiverne har en bedre fag- og industristatistikk enn arbeiderne.

Til et slikt kontor kreves der god plass, idet man maa ha et statistisk og sosialt arkiv. Til aa lede kontoret vilde det selvfølgelig være best aa ha en fagutdannet statistiker med nødvendig assistanse. Men det blir en dyr ordning, og kanskje litet tilfredsstillende, naar ikke vedkommende er godt kjendt med fagorganisasjonen. Det er vel ogsaa riktig, som det heter i sekretariatets innstilling til kongressen, at man faar begynne smaatt, inntil man etterhvert høster erfaring for det som vesentlig trenges.

Sekretariatet vil derfor foreslaa at kontoret legges direkte under sekretariatet, at der ansettes en dame med øvelse i statistisk arbeide (gjørne en som har vært eller er ansatt i Stat. centralbyraa) og at hun arbeider efter den her skisserte plan og efter anvisning av sekretariatet eller en opnevnt komite. En slik ordning kan bli forholdsvis billig og praktisk.

Dagsordenens punkt 7:

Om ferie.

Fra Drammens & Omegns faglige samorganisation har sekretariatet mottatt følgende skrivelse med anmodning om aa forelegge saken for representantet:

Styret i Drammens & omegns faglige samorganisation, vil herved i anledning av at enkelte forbund i de to siste aar har stillet sine avdelinger og medlemmer fritt til enten aa arbeide eller ta sig fri i ferietiden naar man har godtgjørelse av bedriftene herfor, ha uttalt følgende om dette forhold:

„Den gjennom aarrekker med møie og kampe erhvervede sommerferie med lønn for de fagorganiserte arbeidere i Norge, maa paa ingen maate gis arbeidsgiverne tilbake, under forskjellige paaskudd eller ved forskjellige omgaaelser, som nu forsøkes.

Den linje som er slaatt inn paa av enkelte forbund, maa paa ingen maate tolereres av Arbeidernes faglige Landsorganisation, som er part i de avsluttede overenskomster.

Ferien er for arbeiderne en for stor og prinsipiell sak til aa overlates til medlemmenes og avdelingenes tilfeldige avgjørelse, som ofte kan være diktert ut fra øieblikkets behov for penger — og bedriftenes paatrykk for sine interesser — men ikke ut fra de fagorganiserte fagarbeideres fellesinteresser.

Har arbeidsgiverne raad til aa staa i uker og maaneder under konflikter, da maa de ogsaa kunde stanse i den korte tid da arbeiderne skal ha sin lovlige ferie.

Undfallenhet fra hovedledelsen paa dette omraade vil før eller senere bli skjebnesvanger for feriesaken i sin almindelighet, og kan gi arbeidsgiverne rett i sine argumenter, at arbeiderne ikke ønsker ferie, men kun mere penger.

Vi maa derfor paa det instendigste kreve av Landsorganisationens sekretariat, at denne sak optas til drøftelse og avgjørelse paa representantskapsmøte i Landsorganisasjonen, med beslutning om at forbund ikke kan stilles fritt i en saadan felles-sak.

Den overfor refererte uttalelse var enstemmig, og vi vil herved anmode om at dette spørsmål eller sak optas til behandling paa representantskapsmøte, saafremt ikke sekretariatet finner aa kunne sluttet sig til den tanke som her er fremholdt.

Med solidarisk hilsen

Drammens & Omegns faglige Samorganisation

A. H. Arntsen,
sekretær.

Fra Sekretariatet:

Sekretariatet er i prinsippet enig med samorganisasjonen og foreslaar at representantskapet fastslaar som en almindelig bindende forutsetning at den i overenskomstene bestemte ferie maa benyttes som sadan, og at forbundene paaser at ingen setter sig ut over denne beslutning ved å motta penger istedetfor ferie.

Dagsordenens punkt 8:

Om avholdelse av kongress.

Fra Norsk Arbeidsmandsforbund.

Som bekjent har kravet om avholdelse av kongress i Arbeidernes faglige Landsorganisation vært tildels sterkt fremme i diskussionen om storkonfliktens avslutning, og har der bl. a. innkommet til vaart forbund krav herom fra en forening i forbindelse med forbundets formanns stilling til konfliktens avslutning.

Forbundets hovedstyre, som avholdtes 17—23 august behandlet denne sak og gav enst. sin tilslutning til spørsmålet, avholdelse av kongress snarest mulig.

Begrundelsen for kravet om kongress har vært litt forskjellig. For vaart hovedstyres vedkommende var begrundelsen den, at man anser den diskussion som nu pågår om storkonfliktens avslutning ikke gavnlig for den samlede fagorganisasjon, og ansaa det derfor formålstjenlig at denne sak kunde komme frem til endelig oppgjør ved en kongressbehandling.

Foruten spørsmålet, storkonfliktens avslutning, er der ogsaa i den senere tid opstaat andre spørsmål og forekommet foreteelser innenfor fagorganisasjonen, som det vilde ha sin største betydning om de kunde komme op til behandling paa en kongress snarest mulig. —

At nevne eksempler er vel neppe paakrevet.

Vi skal herved paa vaart hovedstyres vegne anmode om, at spørsmålet om avholdelse av kongress snarest blir optatt til behandling i sekretariatet, og at der fattes beslutning om at kongressen søkes avholdt hurtigst mulig

Med solidarisk hilsen

Norsk Arbeidsmandsforbund

Johs M. P. Ødegaard.

